

ה"ת 24761/08/17 - יעקב פרנקו נגד מדינת ישראל - משטרת ישראל

בית משפט השלום באילת

ה"ת 24761-08-17 פרנקו נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 350816/2017

בפני	כבוד השופטת מיכל וולפסון
מבקש	יעקב פרנקו ע"י עו"ד אייל לביא
נגד	
משיבים	מדינת ישראל - משטרת ישראל

החלטה

בקשה של המשטרה לעיכוב ביצוע של החלטה שניתנה במעמד צד אחד ביום 10/8/17 בתיק מס' 18360-08-17 (בקשה מס' 3 -להלן: "**ההחלטה**"). כמו כן, בית המשפט התבקש להורות על עיון חוזר בהחלטתו (**בקשה מס' 3 בתיק מס' 18360-08-17 מיום 10/8/17**). הבקשה שבעקבותיה הוגשה בקשת המשטרה הייתה של המבקש - המשיב ב תיק מס' 18360-08-17 להשבת תפוסים שהוגשה בכתב יד לאחר שחרור המבקש ללא תנאים. על הבקשה ניתנה החלטה במעמד צד אחד ללא שמיעת המשטרה(החלטת כב' השופט תומר אורינב מיום 10/8/17) .

הרקע לבקשה של המשטרה הוא כי בתיק נשוא ההחלטה התקיים דיון של שחרור בתנאים של המשיב בבקשה. התקיימו שני דיונים. המשיב נעצר בדיון הראשון (9/8/17) ובדיון השני הוא שוחרר ללא תנאי (10/8/17).

חוץ ממעצרו של המבקש ניתן לבקשת המשטרה צו שיפוטי לתפיסת מוצגים -צו חיפוש. לאור התוצאה של השחרור ללא תנאי הגיש הסניגור, עו"ד לביא, בקשה במעמד צד אחד להשבת התפוסים. הפניה התייחסה לטלפונים של מבקש, מחשבים ניידים, מפתחות, וכן 5,000 ₪. בית המשפט, כב' השופט תומר אורינב, קבע את הבקשה לדיון בפני תוך מתן הוראה למזכירות להפריד את הבקשה של המשטרה לתיק נפרד.

המשיב הגיש בקשה משלימה לפי פקודת בזיון בית המשפט על כך שהמשטרה אינה משיבה את התפוסים (בקשה מיום 10/8/17).

בדיון בפני טען בא כוח המשיב, כי לבית המשפט אין סמכות לדון בבקשה של המשטרה שכן היא למעשה נועדה לתקוף את החלטת השחרור של המשיב. תוך הפניה להוראות **סעיף 38א(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)**, **נ"ח תשכ"ט-1969**. על פי **סעיף 38א(א) לפקודה**

"שוטר מוסמך, אדם שהחפץ נלקח ממנו או תובע זכות בחפץ רשאים לערור על החלטת בית המשפט לפי פרק

זה, לפני בית המשפט המחוזי אשר ידון בערר בשופט אחד. "

לפי פרשנות הסעיף על ידי בא כוח המשיב, עו"ד לביא, יש לפרש את התיבה "החלטת בית המשפט" בסעיף 38א(א) ככוללת החלטה במעמד צד אחד. לפיכך הסמכות לדון בהחלטה של כב' השופט אורינב שניתנה במעמד צד אחד, היא לבית המשפט המחוזי בבאר שבע. לכך השיבה המדינה כי בית המשפט השלום קבע דיון בבקשה בפני השופט התורן וחזקה שהסמכות היא של בית המשפט השלום.

אני מסכימה עם הפרשנות של עו"ד לביא כי הזכות לערר ניתנה **בסעיף 38א(א)** על כל החלטה שיפוטית ולא רק על החלטה לאחר דיון במעמד הצדדים לנוכח הצמצום של האפשרויות בחקיקה להליך של ביטול החלטה במעמד צד אחד בהליך פלילי והעדר חלופה בדמות **תקנה 201 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד - 1984** [בש"פ 3390/14 **ענבל נ' מ"י** (11/6/14) (להלן: "**עניין- ענבל**")]; בש"פ 7323/98 **מ"י נ' רג'ואן**, פ"ד נג(4) 126 (1999)]. יחד עם זאת בית המשפט העדיף בסוגיית השבת תפוסים את הפרקטיקה של עיון חוזר.

כב' השופטת דפנה ברק ארז בחנה חלופה זו כדרך תקיפה של החלטה שניתנה במעמד צד אחד (**עניין-ענבל**) והיא לא שללה זאת בכפוף להצגת עובדות חדשות או נסיבות שהשתנו.

הסוגיה של שימוש בהליך העיון הנוסף נבחנה בשנית לגבי בקשות להשבת תפוסים. **בעניין-שם טוב** נטען כי דרך התקיפה של החלטת בית המשפט השלום בעניין השבת תפוסים לפי **סעיף 32 לחוק סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)** היא בערר לפי **סעיף 38א(א)**. בית המשפט קבע כי הפרקטיקה של עיון חוזר בתחום זה מוצדקת וכי מדובר בהחלטות ביניים של בית משפט שלום שהם ברי שינוי [בש"פ 5820/16 **שם טוב נ' מדינת ישראל - משטרת ישראל** (25/8/16) (להלן: "**עניין-שם טוב**")].

פסק הדין **בעניין - שם טוב** מהווה אסמכתא לכך שהבקשה של המשטרה לעיון חוזר אינה הקניית סמכות לבית המשפט השלום כעקיפה של סמכות בית המשפט המחוזי בערר.

מעבר לנדרש, ההחלטה בבקשת המבקש, ניתנה במעמד צד אחד. ההליך שקבע המחוקק להשבת תפוס הוא שכלל למשטרה ששה חודשים להגיש כתב אישום שלגביו נדרש התפוס [סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)]. מועד זה בר הארכה לפי בקשת שוטר מוסמך או אדם מענויין (סעיף 35 סיפא). מכללא, הליך השבת תפוס מחייב שמיעת שני הצדדים. העולה מפסק הדין **בעניין - ענבל** הוא כי דיון במעמד צד אחד מבלי לשמוע את הצד שכנגד הוא היוצא דופן בהליך הפלילי. כמו גם האזרחי.

אני מעכבת ביצוע של ההחלטה מיום 10/8/17 בתיק מ"י 16-08-18360 ואני קובעת דיון בבקשה לעיון חוזר ביום 16/8/17 בשעה 09:00.

המזכירות תיידע את הצדדים.

ניתנה היום, כ"ב אב תשע"ז, 14 אוגוסט 2017, בהעדר
הצדדים.